

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. L. 2015-04-09 SKUNDO**

2015 m. birželio 12 d. Nr. S-106 (7-82/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršeliienės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant šalims

Jūratei Dalmantaitei
Pareiškėjui A. L.
Valstybinės mokesčių inspekcijos atstovui Renaldui
Mundeikiui

2015 m. gegužės 26 d. išnagrinėjusi A. L. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015-03-16 sprendimo Nr. 68-37, n u s t a t ė :

Inspekcija ginčijimu sprendimu patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2014-12-05 sprendimą Nr. (04.7.2)-FRO682-669 dėl 2014-09-24 patikrinimo akto Nr. (04.1)-FR0680-623 tvirtinimo, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti 104501 Lt (30266 Eur) gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 70590 Lt (20444 Eur) GPM delspinigius, 30 proc. dydžio 31350 Lt (9080 Eur) GPM baudą.

Kauno AVMI, atlikusi Pareiškėjo GPM apskaičiavimo patikrinimą už laikotarpį nuo 2008-01-01 iki 2008-12-31, nustatė, kad Pareiškėjas pagal 2008-01-31 buto pirkimo-pardavimo išsimokėtinai sutartį iš fizinio asmens už 700000 Lt įsigijo keturių kambarių butą, esantį E. O. g. 22-10, K. (toliau – ginčo butas), įsigijimo šaltiniu nurodydamas iš A. L. firmos (toliau – Įmonė; Firma) 2008-02-01 mokėjimo pavedimu gautą 500000 Lt sumą ir iš Įmonės grynaisiais pinigais pagal 2008-07-10 kasos išlaidų orderį (toliau – KIO) Nr. 852 išimtą 200000 Lt sumą. Kauno AVMI konstatavo, kad, vadovaujantis 2002-07-02 Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (toliau – GPMĮ) 12 str. 1 dalies 2 punktu, Pareiškėjo iš Firmos išimta 700000 Lt suma tai neribotos civilinės atsakomybės vieneto dalyvio pajamos, gautos iš šio vieneto apmokestinto pelno. Vadovaujantis GPMĮ 16 str. 1 dalies 1 punktu ir 17 str. 1 dalies 39 punktu, įvertinus neapmokestinamų pajamų dydį (toliau – NPD) (3840 Lt), nustatyta, kad Pareiškėjo 2008 metų apmokestinamosios pajamos sudaro 696160 Lt (700000 Lt – 3840 Lt), kurių Pareiškėjas nedeklaravo ir nuo jų neišskaičiavo ir

nesumokėjo 104501 Lt GPM. Kauno AVMI 2014-12-05 sprendimu Nr. (04.7.2)-FR0682-669 patvirtino ir nurodė Pareiškėjui sumokėti 104501 Lt GPM ir, vadovaudamasi GPMĮ 36 str. 2 dalimi, 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 96–99 ir 139 straipsniais, apskaičiavo 70590 Lt GPM delspinigius ir skyrė Pareiškėjui 30 proc. dydžio 31350 Lt GPM baudą.

Inspekcija ginčijamu sprendimu Kauno AVMI 2014-12-05 sprendimą Nr. (04.7.2)-FR0682-669 patvirtino. Nurodo, kad mokestinis ginčas kilo dėl Pareiškėjo gautų pajamų priskyrimo apmokestinamoms pajamoms ir apmokestinimo GPM.

1. Dėl gautų pajamų. Pareiškėjas ginčo buto įsigijimo šaltiniu įvardijo iš Įmonės 2008-02-01 pavedimu gautą 500000 Lt sumą, nurodant „nuimamas 1995–1999 pelnas“ ir grynaisiais pinigais pagal 2008-07-10 KIO išimtą 200000 Lt sumą, nurodant „išimamas investuotas pelnas“.

Pareiškėjo teigimu, 1995–2000 metais Įmonė turėjo 1256537 Lt pelną, kuris buvo įneštas į Įmonę apyvartinių lėšų papildymui, kaip savininko turtinis įnašas, ir 2008 metais gražintas Pareiškėjui mokėjimo pavedimu ir KIO. Pareiškėjas pateikė Įmonės savininko priimtus 1999-04-29, 2000-04-27, 2001-04-30 sprendimus, kuriais nuspręsta išmokėti savininkui (Pareiškėjui) bendroje sumoje 824190 Lt apmokestintojo pelno, atskaičius pelno mokestį (toliau – PM). Įmonės savininko sprendimuose nurodyta, kad, trūkstant apyvartinių lėšų, pelnas įnešamas į Įmonę kaip savininko turtinis įnašas.

Kauno AVMI atliko Įmonės operatyvų patikrinimą (2012-08-02 operatyvaus patikrinimo ataskaita Nr. AU17-181), tačiau Įmonė patikrinimui buhalterinės apskaitos dokumentų nepateikė, mokesčių administratoriaus 2012-07-10 nurodymo Nr.(04.1.1)-AU3-22 iki 2012-07-26 pateikti visus turimus buhalterinės apskaitos pirminius dokumentus, apskaitos žiniaraščius ir apskaitos registrus, sutartis, ataskaitas, deklaracijas bei kitus turimus dokumentus už 2007–2011 metus nevykdė.

Kauno AVMI atlikto Įmonės mokestinio patikrinimo (2014-05-29 patikrinimo aktas Nr. (04.1)-FR0680-403) už 2007–2011 metų laikotarpį metu Įmonės savininkui (Pareiškėjui) 2012-02-07 įteikė 2013-02-06 nurodymą Nr. (04.1.1)-AU3-6 iki 2013-02-18 pateikti visus turimus buhalterinės apskaitos pirminius dokumentus, apskaitos žiniaraščius ir apskaitos registrus, sutartis, ataskaitas, deklaracijas bei kitus turimus dokumentus už 2007–2011 metus. Pareiškėjas 2013-02-11 pateikė prašymą mokesčių administratoriaus nurodymo įvykdymo terminą atidėti iki 2013-07-11. Kauno AVMI 2013-02-18 raštu terminą pratęsė iki 2013-08-01. Pareiškėjas 2014-01-02 pateikė prašymą nurodymo terminą pratęsti iki 2014-04-30. Kauno AVMI 2014-01-07 raštu nurodymo įvykdymo terminą pratęsė iki 2014-05-02. Tačiau Pareiškėjas (Įmonės savininkas) nurodymo neįvykdė, priešasčių, kodėl nevykdomas nurodymas, nepranešė.

Inspekcija nurodo, kad informacinėje duomenų bazėje duomenų apie Įmonės išmokas Pareiškėjui nėra, Metinių pelno mokesčio deklaracijų nuo 2006 metų Įmonė neteikė. Taigi Kauno AVMI neturėjo galimybių nustatyti, ar Pareiškėjui išmokėtos sumos buvo apskaitytos Įmonės buhalterinėje apskaitoje, ar Įmonė 2008 metais turėjo finansines galimybes išmokėti dokumentuose nurodytas sumas, ar Įmonė išmokėjo būtent mokėjimo dokumentuose nurodytą pelną, įneštą į Įmonę kaip turtinį įnašą.

Inspekcija nurodo, kad Pareiškėjas neįvykdė pareigos įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas (MAĮ 67 str. 2 d.). Pareiškėjas, pateikęs minėtus 1999-04-29, 2000-04-27, 2001-04-30 sprendimus, nepateikė jokių kitų buhalterinių apskaitos dokumentų dėl ūkinių operacijų apskaitymo buhalterinėje apskaitoje, todėl Kauno AVMI pagrįstai nurodė, kad iš Įmonės išimta 700000 Lt suma – tai neribotos civilinės atsakomybės vieneto dalyvio pajamos, gautos iš šio vieneto apmokestinto pelno (GPMĮ 12 str. 1 d.), ir, įvertinusi neapmokestinamas pajamas (3840 Lt), nustatė, kad apmokestinamosios pajamos sudaro 696160 Lt (GPMĮ 16 str. 1 d. 1 p., 17 st. 1 d. 39 p.).

2. Dėl delspinigių skaičiavimo. Pareiškėjo nuomone, mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo delspinigius už ilgesnį kaip 180 dienų laikotarpį (MAĮ 98 str.).

Už GPMĮ pažeidimus skiriamos baudos ir (arba) skaičiuojami delspinigiai Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka (GPMĮ 36 str. 2 d.). Delspinigiai mokesčių mokėtojui skaičiuojami už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą patikrinimo metu mokesčių administratoriaus nustatytą nedeklaruotą deklaruojamą ar neapskaičiuotą nedeklaruojamą mokestį (įskaitant mokestį, kuris turėjo būti apskaičiuotas muitinės deklaracijoje) (MAĮ 96 str. 1 d. 2 p.). MAĮ 97 str. 2 dalyje įtvirtinta, jog MAĮ 96 str. 1 dalies 2 punkte nurodytu atveju delspinigiai skaičiuojami nuo kitos dienos po to, kai mokestis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą, iki patikrinimo rezultatus įforminančio dokumento surašymo dienos, o nesumokėjus mokesčio per MAĮ 81 str. 2 dalies nustatytą terminą, delspinigių skaičiavimas tęsiamas nuo kitos dienos po minėto termino pasibaigimo.

Taigi įstatymų leidėjas imperatyviai nustatė, jog mokesčių administratorius, nustatęs teisės normų pažeidimus, privalo mokesčių mokėtojui skaičiuoti delspinigius už laikotarpį nuo kitos dienos, kai mokestis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas, iki patikrinimo akto surašymo dienos, t. y. įstatymų leidėjas nenustatė termino, kuris išreikštas dienų skaičiumi. Nėra pagrindo teigti, jog Kauno AVMI turėjo skaičiuoti delspinigius 180 kalendorinių dienų, todėl Pareiškėjo teiginys, kad delspinigių skaičiavimas negali būti ilgesnis kaip 180 kalendorinių dienų, yra nepagrįstas ir atmestinas.

Pareiškėjas pagal GPMĮ 27 str. 1 ir 5 dalies nuostatas iki 2009-05-04 turėjo pareigą deklaruoti už 2008 m. gautas pajamas, už jas apskaičiuoti ir sumokėti GPM, tačiau šios pareigos neįvykdė, todėl nuo kitos dienos, kai GPM turėjo būti sumokėtas (2009-05-05) iki patikrinimo akto surašymo dienos (2014-09-24) jam apskaičiuoti GPM delspinigiai. Pareiškėjas savo apskaičiavimų dėl GPM delspinigių nepateikė (MAĮ 67 str. 2 d.).

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir prašo ginčijamą sprendimą panaikinti.

Nurodo, kad Inspekcija skundo iš esmės neišnagrinėjo, t. y. pakartojo Kauno AVMI argumentus arba formaliai nurodė, kad Pareiškėjas privalo pagrįsti apskaičiuoto mokesčio neteisingumą. LVAT yra nurodęs, kad mokesčių administratoriui tenka pareiga priimti pagrįstą ir motyvuotą (mokesčių mokėtojui suprantamą) sprendimą. Mokesčių administratoriaus sprendimų priėmimo teisinis ir faktinis pagrindai turi būti žinomi ne tik mokesčių administratoriui, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu šis sprendimas priimamas (*LVAT 2011-06-27 sprendimas adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-336/2011*). Nagrinėjamu atveju Inspekcijos sprendimas, kuriame formaliai atmesti Pareiškėjo skundo argumentai, neatitinka Viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 8 str. 1 dalies ir MAĮ 34 straipsnio nuostatų.

Pareiškėjas nurodo, kad patikrinimo akto 7 psl. pateikta Įmonės pajamų, išlaidų ir pelno lentelė pagal Įmonės teiktas deklaracijas, iš kurios matyti, kad laikotarpiu nuo 1995 m. iki 2000 m. Įmonė turėjo 1256537 Lt pelną. Įmonės savininko 1995–2000 metais priimtais sprendimais šis pelnas, trūkstant apyvartinių lėšų, buvo įneštas į Įmonę, kaip savininko turtinis įnašas, kuris savininkui grąžintas 2008 metais mokėjimo pavedimu ir KIO.

Vadovaujantis Inspekcijos tinklalapyje esančia konsultacine medžiaga, savininkui grąžinami įnašai nėra apmokestinami (2009-01-19 Inspekcijos konsultacija reg. Nr. KD-927; 2009-02-02 Inspekcijos konsultacija reg. Nr. KD-5779). Šiuo atveju taip pat taikytinas GPMĮ 19 straipsnis, nes gautosios pajamos tenkanti išlaidų dalis lygi gautoms pajamoms, todėl visos pajamos priskiriamos neapmokestinamoms pajamoms.

Pareiškėjas teigia, kad operatyvaus Įmonės patikrinimo metu mokesčių administratoriui pateikė pirminius Įmonės buhalterinės apskaitos dokumentus, nes, priešingu atveju, mokesčių administratorius nebūtų galėjęs nurodyti, kad Įmonė teikė netikslias PVM deklaracijas bei nedeklaravo prekių eksporto už tikrinamąjį laikotarpį. Pareiškėjas teigia, kad patikrinimą atlikusiai darbuotojai nurodė, jog gali pateikti PVM sąskaitas faktūras, tačiau

kasos knygos pateikti negali, nes ji prarasta sugedus kompiuterinei įrangai ir jos atstatyti nepavyko. Mokesčių administratoriui taip pat pateiktos skolų Įmonei kortelės, iš kurių matyti, kad Lietuvos ūkio subjektų skolos Įmonei 2008 metais viršijo 700000 Lt.

Pareiškėjas teigia, kad aiškiai nurodė, jog jam 2008 metais buvo gražinti jo į Įmonę įnešti turtiniai įnašai. Lėšos turtiniams įnašams įnešti buvo gautos kaip pelnas po apmokestinimo 1995–2000 m. Mokesčių administratoriui taip pat buvo pateikti visi Įmonės atsiskaitomosios sąskaitos išrašai. Pareiškėjas pažymi, kad Įmonės lėšų likutis banke 2008-01-01 buvo 558974,81 Lt, 2008-07-10 (paskutinio turtinio įnašo atsiėmimo dieną) – 145971,10 Lt, 2008-12-31 – 223457,19 Lt. Taigi Įmonė 2008 m. turėjo pakankamai nuosavų lėšų ir kreditas jai nebuvo reikalingas. Mokesčių administratorius neatsižvelgė į tai, kad dalis išmokėtos Pareiškėjui sumos buvo atlikta mokėjimu būtent iš Įmonės atsiskaitomosios sąskaitos.

Pareiškėjo nuomone, vien ta aplinkybė, jog jis, gavęs pajamas, nepateikė deklaracijos, nesudaro pagrindo apskaičiuoti GPM už neapmokestinamas pajamas.

Mokesčių administratorius taip pat nepagrįstai teigia, jog Pareiškėjas nebendradarbiavo. Įmonę mokesčių administratorius tikrino nuo 2014-05-16 iki 2014-05-30, o Pareiškėjo nedarbingumas prasidėjo 2014-05-07. Taigi, kaip nurodo Pareiškėjas, jis negalėjo pateikti prašomų dokumentų dėl svarbių priežasčių, o prašymas pratęsti dokumentų pateikimo terminą buvo atmestas. LVAT dėl MAĮ 67 str. 1 dalies yra nurodęs, kad mokesčių administratorius privalo remtis objektyvia informacija, nustatoma renkant ir nešališkai vertinant visus įrodymus.

Mokesčių administratorius taip pat pažeidė MAĮ 98 str. 2 dalį ir delspinigius apskaičiavo už ilgesnį nei 180 dienų laikotarpį.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmestinas, ginčijamas Inspekcijos 2015-03-16 sprendimas Nr. 68-37 tvirtintinas.

Iš bylos medžiagos matyti, kad mokestinis ginčas kilo dėl Pareiškėjo 2008 metais iš A. L. firmos (Įmonė, Firma) gautų pajamų priskyrimo Pareiškėjo apmokestinamoms pajamoms ir šių pajamų apmokestinimo GPM.

Mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjas pagal 2008-01-31 buto pirkimo-pardavimo sutartį už 700000 Lt įsigijo ginčo butą (E. O. g. 22-10, K.) ir įsigijimo šaltiniu nurodė iš Įmonės 2008-02-01 mokėjimo pavedimu gautą 500000 Lt sumą ir iš Įmonės grynaisiais pinigais pagal 2008-07-10 KIO išimtą 200000 Lt sumą. Mokesčių administratorius konstatavo, kad Pareiškėjo iš Firmos išimta 700000 Lt suma tai neribotos civilinės atsakomybės vieneto dalyvio pajamos, gautos iš šio vieneto apmokestinto pelno, kurių Pareiškėjas nedeklaravo ir nuo kurių nesumokėjo GPM. Įvertinęs NPD (3840 Lt), nuo nustatytų Pareiškėjo 2008 metų apmokestinamųjų pajamų 696160 Lt (700000 Lt – 3840 Lt), mokesčių administratorius Pareiškėjui apskaičiavo mokėtiną 104501 Lt GPM, 70590 Lt GPM delspinigius ir 31350 Lt GPM baudą. Tuo tarpu Pareiškėjas Komisijai nurodo, kad 1995–2000 laikotarpiu Įmonė turėjo 1256537 Lt pelną ir Įmonės savininko 1995–2000 laikotarpiu priimtais sprendimais šis pelnas, trūkstant apyvartinių lėšų, buvo įneštas į Įmonę, kaip savininko turtinis įnašas, būtent kuris savininkui 2008 metais ir gražintas mokėjimo pavedimu bei KIO. Pareiškėjo nuomone, aplinkybės, kad jam buvo gražinti jo pinigai, įnešti į Įmonę kaip turtinis įnašas, mokesčių administratorius galėjo nustatyti pagal Pareiškėjo pateiktus dokumentus. Pareiškėjas teigia, kad 696160 Lt suma nepagrįstai pripažinta jo 2008 metų apmokestinamosiomis pajamomis.

Įvertinus byloje esančią medžiagą, Inspekcijos ir Pareiškėjo argumentus ginčo klausimais, visų pirma, spręstina dėl Pareiškėjo 2008 metais iš Įmonės gautų pajamų pobūdžio, t. y. nagrinėjamu atveju būtina nustatyti, ar Pareiškėjas iš Įmonės atgavo savo, kaip savininko, ankstesniais laikotarpiais įneštas pinigines lėšas, ar gavo pajamas iš Įmonės

apmokestinto pelno. Tik nustačius, kokio pobūdžio pajamas gavo Pareiškėjas, spręstinas pajamų apmokestinimo klausimas.

Gyventojų pajamos pripažįstamos jų gavimo momentu (GPMĮ 8 str. 1 d.). Pajamomis iš paskirstytojo pelno laikomos neribotos civilinės atsakomybės vieneto dalyvio pajamos, gautos iš šio vieneto apmokestinto pelno (GPMĮ 12 str. 2 dalies redakcija, galiojusi piniginių lėšų išmokėjimo Pareiškėjui laikotarpiu). Apskaičiuojant apmokestinamąsias pajamas, iš pajamų šio įstatymo nustatyta tvarka atimamos neapmokestinamosios pajamos (GPMĮ 16 str. 1 d. 1 p.). Neapmokestinamosios pajamos yra neribotos civilinės atsakomybės vieneto dalyvio pajamos, gautos iš šio vieneto apmokestinto pelno, neviršijančios 12 pagrindinių NPD per mokestinį laikotarpį (GPMĮ 17 str. 1 d. 39 punkto redakcija, galiojusi ginčui aktuali laikotarpiu).

Vadovaujantis minėtomis GPMĮ straipsnių nuostatomis ir įvertinus bylos medžiagą, darytina išvada, kad mokesčių administratorius pagrįstai Pareiškėjo 2008 metais iš Firmos išimtą 700000 Lt sumą pripažino neribotos civilinės atsakomybės vieneto dalyvio (Pareiškėjo) pajamomis, gautomis iš šio vieneto apmokestinto pelno, ir, įvertinęs NPD (3840 Lt), nustatė Pareiškėjo 2008 metų apmokestinamąsias pajamas 696160 Lt (700000 Lt – 3840 Lt).

Nagrinėjamu atveju pažymėtina, jog MAĮ įtvirtina bendrąsias mokesčių mokėtojo pareigas – teisės aktų nustatyta tvarka tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos dokumentus ir registrus, taip pat kitus dokumentus (MAĮ 40 str. 1 d. 6 p.), pateikti mokesčių administratoriui visus patikrinimui atlikti reikiamus dokumentus, kompiuteriu tvarkomos apskaitos duomenis bei kitą informaciją (MAĮ 40 str. 1 d. 8 p.). 2001-11-06 Buhalterinės apskaitos įstatymo Nr. IX-574 (toliau – BAĮ) 4 straipsnis nustato bendruosius reikalavimus apskaitos tvarkymui, t. y. ūkio subjektai apskaitą tvarko taip, kad apskaitos informacija būtų: 1) tinkama, objektyvi ir palyginama; 2) pateikiama laiku; 3) išsami ir naudinga vidaus ir išorės informacijos vartotojams. Pagal BAĮ 12 straipsnio nuostatas visos ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai turi būti pagrįsti apskaitos dokumentais, t. y. popieriniais arba elektroniniais liudijimais, patvirtinančiais ūkinę operaciją arba ūkinį įvykį ir turinčiais rekvizitus, pagal kuriuos galima nustatyti ūkinės operacijos arba ūkinio įvykio tapatumą (BAĮ 2 str. 1 d.), o apskaitos dokumentai surašomi ūkinės operacijos ir ūkinio įvykio metu arba jiems pasibaigus ar įvykus. Atitinkamai GPMĮ įtvirtina mokesčių mokėtojo (mokestį išskaičiuojančio asmens) pareigas apskaičiuojant, deklaruojuant bei sumokant pajamų mokestį, o pagal GPMĮ 22 ir 23 straipsnį pajamos skirstomos į A ir B klasės pajamas. Įvertinant aptartus teisės normų reikalavimus, darytina išvada, jog mokėtojui tenka pareiga įrodyti (pagrįsti) išmokų išmokėjimo pagrindą bei tai, jog jo gautos išmokos yra priskirtinos neapmokestinamosioms pajamoms.

Iš bylos matyti, kad Pareiškėjas teigia, jog jam jo Įmonė 2008 metais po apmokestinimo išmokėjo pelną, kuris buvo įneštas į Įmonę, tačiau nei Įmonė, nei Pareiškėjas (Įmonės savininkas) objektyviais, abejonių nekeliančiais įrodymais nepagrindė aplinkybių, kurios būtų pagrindu gautas pajamas pripažinti turtinio įnašo grąžinimu bei neapmokestinamosiomis pajamomis. Pažymėtina, jog mokesčių administratorius pripažįsta, kad pajamų deklaracijų už 1995–1999 metus duomenimis Įmonė galėjo turėti sukaupto pelno įmonės savininkui (Pareiškėjui) 700000 Lt išmokai iš pelno pagrįsti, tačiau akcentuoja, jog pelno išmokėjimui ir turtinio įnašo grąžinimui pagrįsti dokumentai nepateikti.

Nors Pareiškėjas, grynaisiais pinigais pagal 2008-07-10 KIO iš Įmonės išsiimdamas 200000 Lt sumą, nurodė „išimamas investuotas pelnas“, tačiau jokių Įmonės pirminių buhalterinės apskaitos dokumentų, kurių pagrindu būtų galima nustatyti, jog tai buvo būtent paties Pareiškėjo į Įmonę investuotos piniginės lėšos, nepateikė. Pareiškėjas mokesčių administratoriui pateikė Įmonės savininko priimtus 1999-04-29, 2000-04-27, 2001-04-30 sprendimus, kuriais nuspręsta išmokėti savininkui (Pareiškėjui) bendroje sumoje 824190 Lt apmokestintą pelną, atskaičius PM. Tuo pačiu minėtuose sprendimuose nurodyta, kad, trūkstant apyvartinių lėšų, pelnas įnešamas į Įmonę kaip savininko turtinis įnašas. Tačiau

nurodyti Įmonės savininko (Pareiškėjo) sprendimai, nesant jokių juose nurodytas aplinkybes patvirtinančių Įmonės buhalterinės apskaitos dokumentų, patys savaiame nepatvirtina, kad minėtos lėšos po apmokestinimo Pareiškėjui buvo išmokėtos ir po to, kaip savininko turtinis įnašas, įneštos į Įmonę. Priešingai, 2008-02-01 mokėjimo pavedime dėl iš Įmonės sąskaitos Pareiškėjo gautos 500000 Lt sumos nurodyta, jog „nuimamas 1995–1999 m. pelnas“. Šiuo atveju, visų pirma, iš pavedimo turinio niekaip negalima spręsti, jog Pareiškėjui pervedama jo, kaip savininko, į Įmonę įneštos piniginių lėšos (įnašas). Antra, Pareiškėjo pateikti Įmonės savininko priimti 1999-04-29, 2000-04-27, 2001-04-30 sprendimai šiuo atveju galėtų patvirtinti (tačiau, kai jau minėta, taip nėra) tik 1998 ir 1999 metais, tačiau ne 1995, 1996 ir 1997 metais buvusias aplinkybes dėl Įmonės gauto apmokestinamojo pelno (po apmokestinimo) paskirstymo Įmonės savininkui. Taigi ir šiuo atveju nėra jokio pagrindo 500000 Lt sumą pripažinti Pareiškėjui iš Įmonės grąžintinu turtiniu įnašu. Aplinkybė, kad Pareiškėjui 500000 Lt suma buvo pervesta bankiniu pavedimu iš Įmonės sąskaitos neturi jokios įtakos sprendžiant klausimą dėl šios sumos pripažinimo Pareiškėjo apmokestinamosiomis / neapmokestinamosiomis pajamomis.

Nagrinėjamo ginčo aspektu pažymėtina, kad mokesčių administratorius atliko Įmonės mokestinį patikrinimą (*Kauno AVMI 2014-05-29 patikrinimo aktas Nr. (04.1)-FR0680-403; 2014-08-13 sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (04.1)-FR0682-491*), tačiau Įmonė nepateikė buhalterinės apskaitos pirminių dokumentų, apskaitos žiniaraščių ir apskaitos registų, sutarčių, ataskaitų, deklaracijų bei kitų turimų dokumentų už 2007–2011 metus, todėl patikrinimas buvo atliktas pagal Įmonės archyvinėje byloje bei informacinės sistemos EDS duomenų bazėje esančią informaciją apie Įmonės gautas pajamas, patirtas išlaidas bei veiklos rezultatus už 1995–2005 metus. Atsižvelgiant į tai, kad Įmonės patikrinimo metu taip pat nebuvo galimybės nustatyti (nepateikti pirminiai dokumentai), o Inspekcijos Trečiųjų šaltinių informacinėje duomenų bazėje duomenų apie Firmos išmokas Pareiškėjui nėra ir Įmonė Pelną mokesčių deklaracijų nuo 2006 metų mokesčių administratoriui neteikė, Komisija neturi pagrindo kitokiai nei Inspekcijos išvadai, kad iš Įmonės išimta 700000 Lt suma – tai neribotos civilinės atsakomybės vieneto dalyvio pajamos, gautos iš šio vieneto apmokestinamo pelno.

Šiuo atveju Pareiškėjas, pateikdamas tik minėtus Įmonės savininko priimtus 1999-04-29, 2000-04-27, 2001-04-30 sprendimus, neįrodė, jog 700000 Lt suma – tai skolos (Pareiškėjo įnašo į Įmonę) grąžinimas Pareiškėjui.

Pareiškėjo argumentai dėl bendradarbiavimo su mokesčių administratoriumi būtų reikšmingi sprendžiant paskirtos baudos dydžio klausimą. Tačiau iš bylos medžiagos matyti, kad vietos mokesčių administratorius skirdamas Pareiškėjui 30 proc. dydžio baudą atsižvelgė į tai, kad Pareiškėjas sistemingai vengė bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi ir neteikė Įmonės dokumentų. Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje yra nurodyta, kad Pareiškėjui ne kartą buvo duotas mokesčių administratoriaus nurodymas pateikti / atstatyti jo apmokestinimui reikšmingus apskaitos dokumentus, tačiau šie nurodymai buvo neįvykdyti ir prašomi dokumentai nepateikti. Todėl nėra pagrindo kitaip vertinti mokesčių administratoriaus išvados dėl Pareiškėjo nebendradarbiavimo.

Pareiškėjas pareigos mokėti mokestį atsiradimo momentą neteisingai sutapatina su teisės privestinais išieškoti atsiradimo momentu, todėl, vadovaudamasis MAĮ 98 str. 2 dalies nuostatomis, nepagrįstai nurodo 180 dienų delspinigių skaičiavimo terminą. Komisija pažymi, kad, kol šis mokestinis ginčas nėra pasibaigęs galutiniu ir įsiteisėjusiu procesiniu sprendimu, nėra atsiradusi teisė privestinais išieškoti mokestinę nepriemoką, todėl nėra prasidėjęs ir įstatyme numatytas 180 dienų delspinigių skaičiavimo terminas. Ši įstatyminė nuostata yra aiški ir kitaip jos aiškinti nėra jokio pagrindo. Taigi Pareiškėjo motyvas dėl delspinigių skaičiavimo trukmės atmestinas kaip nepagrįstas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2015-03-16 sprendimą Nr. 68-37.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė